

Verslag excursie plantenwerkgroep Landgoed De Oldhorst bij Wezep d.d. 27-04-2022

Op deze Koningsdag vluchten wij naar rustiger oorden. Met z'n zessen plannen wij een wandeling bij landgoed De Oldhorst. Het is een mooie voorjaarsdag met een fris windje. De winterjas kan nog even aanblijven. De natuur loopt, door de warme dagen die we gehad hebben, voor op haar schema. Er staan al veel planten in bloei.

We starten bij zorgboerderij Hoeve op Vollenhof. Hun prachtige poes komt nieuwsgierig kijken wat we aan het doen zijn en laat zich zelfs door Cor niet afschrikken,

De rechter berm behoort aan Landgoed De Vollenhof en de linker berm kijkt in de richting Landgoed IJsselvliedt. Er staan veel algemene soorten, zoals klimopereprijs, paardenbloem, bezemkruid tussen Engels raaigras en grote vossenstaart.

Naast de vele wilde planten in de berm vinden we de gestippelde oogspanner en zoemen er diverse hommels, waaronder de steenhommel en aardhommel. De vogels geven voortdurend een concert. Vooral de zwartkop met zijn heldere stemgeluid voert de boventoon. Een grote bonte specht zorgt voor het stevige slagwerk en een koolmees voor het lichtere.

We slaan rechtsaf en staan een beetje beduusd voor een "slagbalk" tot Anton op het idee komt om deze gewoon op te tillen. Er wordt iets gemompeld over een balk en splinter en we lopen een mooi zandpad op.

Rechts een gezellige blokhut met koffie en thee, misschien iets voor de terugweg. Links een open stuk weiland met aardig wat bloeiers, zoals akkervergeet-mij-nietje, akkerhoornbloem, duizendblad, boerenwormkruid en jacobskruid.

Rechts van het zandweggetje een stuk leeg omheind land met bordje "niet voeren", waarop ieder zich afvraagt: "wie mag er niet gevoerd worden?" Hier liggen de weiden van de zorgboerderij.

Langs het pad kleine brandnetel en tijmeprijs, deze laatste bloeit en ligt normaal maar de bloeiwijze groeit omhoog. Opmerking Bert: "dan kun je hem beter maaien". Bert heeft met deze uitspraak natuurlijk de ereprijs van de dag gewonnen.

Aan het einde van de zandweg komen we op een T-splitsing. Rechtsaf lopen we eerst via het oude kerkenpad naar Buitenplaats De Oldhorst. Op het privéterrein veel bedrijvigheid. Men is het huis en de tuin aan het opknappen en dat is zo te zien ook nodig. De voorgevel van het huis is naar het park gericht met een mooi zicht op een weiland, omzoomd door Hollandse linden en rode beuken. De rode beuk werd vaak geplaatst als grensaanduiding, een statussymbool.

Het huis is, net als de andere landhuizen hier in de buurt, gebouwd op een hoger gelegen deel, horst genaamd. Het ligt op de overgang tussen het hoge land op de Veluwe en de lage vruchtbare gronden langs de voormalige Zuiderzee. Het monumentale pand heeft een historische tuin- en parkaanleg van rond 1820.

Teruglopend volgen we het kerkenpad richting tuin/park. Twee gele vlekjes, welke achter een groen blad tevoorschijn piepen blijkt een Hagedoornvlinder te zijn.

Niels noteert langs het kerkpad 1 salomonszegel, maar later volgen er heel veel meer fraaie exemplaren en een mooie peterselievliet. We lopen nu de prachtige parktuin in. De tuin kan wel wat onderhoud gebruiken, hiervoor heeft de Stichting een beleidsplan 2021-2024 opgesteld. Hopelijk zullen er voldoende financiële middelen beschikbaar zijn om het park in Engelse landschapstijl met veel bochten, ronde vormen, mooie waterpartijen en doorkijkjes te renoveren.

Het is een prachtig bos om doorheen te wandelen, vooral in deze tijd van het jaar waarin de vogels druk zijn met het zoeken en verleiden van een partner. Het zachte weer maakt de zwartkop, boomklever, groene specht, koekoek, mussen, merels en vinken erg blij. En daar worden wij ook heel vrolijk van.

Bosveldkers, wilde kamperfoelie naast de niet wilde narcis en natuurlijk de Pontische rododendron, die mag natuurlijk op zo'n landgoed niet ontbreken. Er staat een zeldzame moerascypres, een bladverliezende naaldboom, die wel 45 meter hoog kan worden.

Een robuuste bijzondere den staat hier ook. Helaas in zeer slechte conditie. Ooit uit Amerika gehaald voor het hout. De Weymouthden met meer (5) naalden per bosje dan de twee van een doorsnee den. Dus klopt hier mijn ezelsbruggetje niet: 1 naald Solo (Spar), 2 naalden Duo (Den) en meerdere

naalden Legio (Lariks), waarop Niels opmerkt: ezelsbruggetjes zijn voor ezels. Ik voel mij natuurlijk aangesproken 😊, maar hij heeft wel een punt. Het geval wil dat ik regelmatig het ezelbruggetje onthoud, maar dan niet meer weet om welke plant het gaat, dus dat schiet niet erg op.

Over het bruggetje komen we bij een grote monumentale zomereik. Geplant in 1820-1840 en ca. 26 meter hoog. Heleen valt hierbij in het niet.

Langs de waterpartijen brede pollen oeverzegge en pilzegge. Waterlelies en gele plomp maken er straks een sprookje van. Smalle stekelvarens maken het plaatje compleet.

Veel dode bomen liggen/staan nog in dit bos. Decoratief en vol insecten en zwammen.

Een mooie gewone vogelkers in volle bloei. Heleen heeft er ook een in haar tuin staan en geniet van alle vogels die er op afkomen.

Langs de rand van het weiland Grote muur: 3 stijlen in elke bloem en een kantige stengel die in de bloeiwijze in tweeën vertakt met 1 losse bloem in elke vork; deze bloeiwijze heet gevorkt bijscherm. Verder kraailook en reuzenzwenkgras.

Aan de rand van het park een eldorado voor Heleen: een grote hoeveelheid zevenblad. Het is een bijzondere plant; laat je nooit in de steek, hij is er altijd voor je waar je ook gaat.

We genieten van een prachtige boerderij met luiken in de kleuren van een landgoed?? en een zee van lelietjes van dalen. Een tuinfluiter is het helemaal met ons eens.

Dan lopen we over de verharde weg langs een ruime stal met koeien incl. de aroma van het landleven. Langs een kalfje dat eenzaam in een soort iglo staat. In de berm gekroesde melkdistel, hoe toepasselijk en aan de overkant van de sloot echte valeriana. Kan de boer op dit moment goed gebruiken met alle stikstofproblematiek.

Rechtsaf door de berm richting Zuiderzeestraatweg. Hier vinden we een appelboom; wie weet heeft iemand ooit een klokhuis uit het autoraam gegooid? Verderop een prachtige brem in bloei en aan de overzijde van de weg in een sloot een grote pluk watergras en blaartrekkende boterbloem.

We lopen rond 13.00 uur de brede oprijlaan weer op van het Landgoed. In totaal hebben we 163 soorten gevonden en een prachtig gebied verkend.

Foto's : Cor Nagelmaeker en Ellen van Knippenberg

Tekst : Ellen van Knippenberg